

3 KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro

16. 7. až 18. 7. 2021

31. ročník

Recenze:

Divadelní spolek Vojan Desná – Mladá Haluz, komedie, NATĚRAČ, Donald Churchill

Bulvární komedie je jedním z nejtěžších žánrů pro inscenování, na kterém si „zláme vaz“ i nejedno profesionální divadlo. A Churchillova komedie Natěrač je bravurní bulvární komedií, s jejíž bravurní inscenací v režii Vladky Koďouskové se na josefodolské přehlídce uvedl DS Vojan Desná – Mladá haluz. Režisérka promyšleně a cíleně pracuje s motivacemi, s dramatickou situací, dramatickými charaktery i temporytmem. Na jednoduché, účelné a elegantní scéně umně vystavěla a vygradovala dramatikův důmyslný a překvapivý příběh. Herec vede k hyperbolizaci postav, což je zřejmé především u L. Frydrycha. Jeho Kamil srší ohromnou energií od počátku inscenace. Zde je 1. ALE: L. Frydrych od počátku nasadí přímo d'ábelské tempo a energii, které se po chvíli stává stereotypem. Bylo by možná výhodnější, kdyby herec občas „ubral“ a tím svou postavu „zlidštil“ a

zároveň tak usnadnil motivaci Evě (P. Frydrychová), která se do něho má „zakoukat“. Frydrych ale pro zmiňovanou nadměru energie svou postavu občas až paroduje a činí ji nesnesitelnou. Mízí tak i dojemné tóny okouzlení divadlem a jeho poezií, které je pro tuto postavu leitmotivem.

Další drobná nejasnost je v postavě Evy: je ctenu mstitelkou (zhrzenou ženou) či vypočítavou mrchou, která se snaží ze vzniklé situace vytěžit co nejvíce? Je možné, že tato disproporce je dána i kostýmováním: v 1. aktu sofistikovaně oblečená „etnožena“ a ve 2. aktu pak „umělohmotná discodívka“ (přičemž oba kostýmy samostatně mají svou nespornou estetickou hodnotu, ale chybí vnitřní souvislost s inscenací, s dramatickou postavou). Možná by stála za úvahu i mohutná hyperbolizace Kamilova převleku do Roberta. V současném řešení je nepravděpodobné, aby se to takto zmaškařeného a zkarikovaného muže zamilovala jakákoli žena.

Poslední otázka se týká motivu „uražené ženskosti“. Už Molière vyslovil skvělou myšlenku „Chraň se hněvu uražené ženy“. A v této hře jsou uraženy ženy hned dvě: Eva je manželem podvedena Sandrou a Sandra je zostuzena Kamilem, který pomluví její sexuální (ne)schopnost u Evy. Akcentace zmiňovaných ponížení by napomohla motivaci jednání obou žen (motiv pomsty).

Vynikající inscenaci by prospělo, kdyby si herci znovu ujasnili některé motivace a zároveň se spolu s režisérkou zamyslili nad mírou hyperbolizace a nadsázky a více v inscenaci odhalili „člověka“ z masa a kostí. Tyto drobné otázky a poznámky ovšem nic nemění na tom, že se jedná o inscenaci „rozhodnutou“, vyloženou a vystavěnou, která potěší spousty diváků.

Hodkovické amatérské divadlo, pohádka.

ČMELÁK BRUNDIBÁR PÁTRÁ, RADÍ, INFORMUJE ANEB CO SE DĚJE NA LOUCE

Nedělní dopoledne patřilo pohádce; Hodkovické amatérské divadlo přivezlo pohádku Čmelák Brundibár pátrá, radí, informuje aneb Co se děje na louce z pera své vůdčí osobnosti, autorky a režisérky Dariny Martinovské. Barevná pohádka o tom, co se děje na louce v průběhu jednoho roku, zřejmě inspirovaná Karafiátovými Broučky, byla prezentována čtyřmi (loutko)herci; úvod byl přehlídkou kreativity a radosti ze hry, situace představení nápaditě udělaných hmyzích hrdinů včetně zvukového doprovodu si užívali účinkující i diváci. Bohužel nadále představení trpělo jistou nerozhodnutostí. Nebylo zcela zřetelné, o čem chtějí hodkovičtí vlastně hrát. Pokud by šlo jen o to představit členy hmyzí říše, pak je na místě teoretická příprava, co se s nimi v průběhu jejich krátkého života děje, včetně toho, co žerou – a hlavně následné převedení toho důležitého do divadelního sdělení; pokud by šlo o metaforu, obraz lidského světa převedeného do hmyzí říše, pak by bylo prima přesně vystavět jednotlivé minipříběhy (ten s miminkem neměl pointu, další s Cvrčkovou opuštěností na počátku zimy nebyl připraven, o tom, že vzápětí začne cirkusová produkce, se mluví, ale neodehraje se, atd.; to vše, zdá se, vzniklo škrty v původním, nikoli

nezajímavém scénáři – a taky přílišnou soustředěností na slovo, nikoli na jednání); také by bylo dobré přesně definovat identifikační postavu (titulní čmelák Brundibár má příliš povšechný charakter na to, aby se s ním mohl divák, ať už dětský či dospělý, ztotožnit). Nicméně přestože by souboru prospěla spolupráce s odborníkem na činohru, cit Dariny Martinovské pro loutkové divadlo je nesporný a dispozice hodkovického souboru pro jeho realizaci slibný.

Divadelní spolek Vojan, monodrama, CO VYPRÁVĚL SEPP JÖRGEN, Jiří Hlávka na motivy Viktora Dyka

Jiří Hlávka je mnoho let stálíci v opomíjeném a nesmírně obtížném oboru zvaném divadlo jednoho herce; začínal v polovině devadesátých let v Karlových Varech Gogolovými Bláznovými zápisky či vlastní výpovědi o posedlosti divadlem Cyrano a... V roce 2015 představil divákům svůj majstrštyk Co vyprávěl Sepp Jörgen na motivy novely Viktora Dyka Krysař. V tomtéž roce se s ním zúčastnil národní přehlídky divadla jednoho herce v Kaznějově a nesoutěžně KDP ve Vysokém nad Jizerou, v roce 2017 celostátní přehlídky seniorského divadla v České Třebové – a konečně Jiráskova Hronova, kam byl doporučen z Kaznějova a nominován z České Třebové (hronovská recenze viz strana 5 http://www.amaterskascena.cz/images/upload/clanky-prilohy/zpravodaj_05-web-aenm.pdf). Obsáhlejší recenzi na konkrétní josefodolské představení najdete v příštích dnech na

www.amaterskascena.cz.

